

§ 20.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige Stier eller Veje, der fører til almindelige Landingspladser for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at kræve slige Anlæg, kommer henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Øjemed af 4. Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Biveje af 20. August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 21.

Hvor det formenes Fiskerne at bruge Strandbredden til Ophaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst derom ikke opnaas, kan de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende Ophalings- og Tørreplads kan anvises enten paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred eller andetsteds i Nærheden af Stranden, afgjort *saaledes, at Kommunalbestyrelsen ved 4 af denne udvalgte Mænd, hvoraf de to skal være Fiskere, anviser Fiskerne en Plads, mod at disse betaler saa stor en Sum, som svarer til Nettoudbyttet af, hvad Jorden kan give.*

Ved Fastsættelsen af Erstatningen skal tages Hensyn til, hvad Ejeren i Henhold til Selvangivelse har i Udbytte af Jorden pr. Hektar.

Pladsen udlægges for 5 Aar ad Gangen, og gives Fiskeren fuld Brugsret over denne. Erstatningen bliver efter foranncævnte Regler at udrede aarlig.

Pladsen maa saavidt muligt anvises saadanne Steder, som forvolder Ejeren mindst Ulemper, men saa nær ved Fiskernes Bolig og Landingsplads som muligt.

Fiskeren skal, hvis Ejeren forlanger det, indhegne Pladsen, og denne kan ikke udlægges i Gaardsplads eller Have.

Hvis Enighed ikke opnaas af de af Kommunalbestyrelsen valgte Mænd, kan disse vælge en Opmand, hvorefter Sagen paany forelægges og finder sin endelige Afgørelse.

Udgifter ved den af de valgte Mænd ydede Tjeneste i Henhold til foranstaaende udredes af Kommunens Kasse.

§ 22.

Tjørn og andre Busk- eller Trævækster maa ikke udkastes i Vandet eller henlægges paa Strandbredden paa saadanne Steder, at Bortskylning kan finde Sted, og skal i Tilfælde af Anvendelse til Kystsikring altid forsvarlig fastgøres. *Hegn og Pigtraad maa ikke sættes længere ud end til daglig Vandstandslinie; ej heller maa løse Ankre, Affald e. l., der gør Bundforholdene usikre for Fiskeredskaber, udkastes i Vandet, medmindre Fikerikontrollen og den stedlige Fiskeriforening kan anvise Steder, hvor det ikke lægger Fiskerne Hindringer i Vejen for Udøvelsen af deres Erhverv. Lystfartøjers Fortøjningsankre e. l. skal fjernes senest 14 Dage efter Sejlsæsonens Udløb. I modsat Fald kommer det ind under Ankerlovens §§ 2, 3 og 6.*

§ 23.

Enhver, der føler sig brøstheden ved, at der fra Landbrug, Mejerier, Sygehuse, Vaskerier, Gasværker, Fabrikker, Slagterier eller andre Anlæg eller fra Byer udkastes eller udledes Stoffer af en saadan Beskaffenhed og i saadan Mængde, at Fiskeriet paa det paagældende Sted derved kan skades i væsentlig Grad eller Opbevaring af levende Fisk, hvor saadant finder Sted, derved kan umuliggøres, kan indbringe Sagen for en Landvæsenskommission, der, naar Klagen findes berettiget, efter Forholdenes Natur og indenfor rimelige Grænser ved Kendelse kan paalægge de nævnte Virksomheder eller vedkommende kommunale Bestyrelser inden en af Landvæsenskommissionen fastsat Frist at træffe Foranstaltninger, sigtende til at fjerne de paaklagede Ulemper, dog at Anlæg af Ledninger, der af Sundhedskommissionen anses for nødvendige i sanitær Henseende, eller som ikke uden uforholdsmæssig store Bekostninger kan gives andet Udløb, nyder Fortrinet for Fiskeriets Interesser. Enhver, der har givet Møde for Landvæsenskommissionen og er interesseret i Sagen, har Ret til at paaanke Kendelsen for Overlandvæsenskommissionen. Med Hensyn til Sagens Indankning og dens Behandling saavel for Landvæsenskommissionen som for Overlandvæsenskommissionen forholdes efter Reglerne i Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. af 30. December 1858, dog at Fiskeriet i saadanne Tilfælde bliver repræsenteret i de paagældende Kommissioner.